

Første næstformand (Svend Auken):
Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 112: Forslag til lov om ændring af universitetsloven og lov om forskningsrådgivning m.v. (Konsekvensændringer som følge af oprettelse af Akkrediteringsinstitutionen).

Af videnskabsministeren (Helge Sander).
(Fremsat 15/12 2006. Første behandling 19/1 2007. Betænkning 21/2 2007. Anden behandling 13/3 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 100 stemmer (V, S; DF, KF og RV) mod 3 (EL); 7 (SF) stemte hverken for eller imod.

Kl. 10.05

Første næstformand (Svend Auken):
Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 101 stemmer (V, S, DF, KF og RV) mod 9 (SF og EL).

Første næstformand (Svend Auken):
Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 121: Forslag til lov om ændring af lov om en investeringsfond for Færøerne m.v. (Nedbringelse af fondens egenkapital).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 24/1 2007. Første behandling 1/2 2007. Betænkning 13/3 2007).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under et.

Forhandling

Høgni Hoydal (TF):

Som et mindretal i Udvalget vedrørende Færøske Forhold vil jeg gerne knytte nogle bemærkninger til det her forslag og henvise til, at jeg i stedet for dette lovforslag har fremsat et beslutningsforslag, som overfører både lufthavnen i Færøerne og hele den her investeringsfond til Færøerne, som jo længe har været under færøsk myndighed.

Hele sagen er jo et eksempel på de asymmetriske og ulige forhandlinger, der foregår mellem danske og færøske embedsmænd. Vi har fået forelagt en løsning. Hvor vi i går havde en fond på 800 mio. kr. til rådighed på Færøerne og Danmark havde en lufthavn, så har vi efter det

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 98: Forslag til lov om ændring af lov om sikkerhed til søs, sømandsloven og søloven. (Begrænsning af virksomheders strafansvar, gensidig anerkendelse af dispachører m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 6/12 2006. Første behandling 10/1 2007. Betænkning 18/2 2007. Anden behandling 20/3 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

her lovforslags vedtagelse en situation, hvor vi har overtaget en lufthavn, som er nedslidt, mens Danmark har overtaget fonden og de 800 mio. kr.

Jeg synes, at det er en meget uværdig løsning. Jeg forstår jo på præcedens, at Folketinget sjældent tager stilling i disse sager, men det er en meget, meget uværdig løsning for Færøerne og for Danmark.

I udvalgsarbejdet har vi stillet erhvervsministeren en masse spørgsmål om lufthavnen i Færøerne og Investeringsfonden, og det fremgår af ministerens svar, at der er behov for meget betydelige investeringer i lufthavnen i Færøerne, både i selve landingsanlægget og i de tekniske faciliteter, og at de vurderede udgifter efter al sandsynlighed er langt større end den kapital, der nedkapitaliseres i det her lovforslag.

Det fastslås også, at den danske statskasse ikke betaler noget som helst i forbindelse med den foreslåede løsning, men i stedet for sparer op til 5 mio. kr. om året.

Det fremgår også, at en embedsmandsgruppe med deltagelse af danske embedsmænd har været med til at fastsætte, hvordan lufthavnen skal udbygges, selv om Danmark fralægger sig ansvaret.

Og ikke mindst påpeges det i ministerens svar, at der intet fortilfælde findes. Jeg gentager: Der findes intet fortilfælde i dansk forvaltnings-tradition, hvor et myndighedsområde er overgivet til en anden myndighed – et myndighedsområde, som har behov for store investeringer, hvilket fører store forpligtelser med sig – uden at den myndighed, der overgiver den her nye sag, betaler for det.

Så det er en enestående sag i dansk forvaltningstradition, at Færøerne overtager et anlæg, der har behov for måske 0,5 mia. kr. i investeringer. I stedet for at Danmark har været med til at betale det – det kan vi så ikke opnå – ser man samtidig, at Færøerne mister rådighedsretten over en fond, som har bekostet betydelige investeringer i færøsk infrastruktur i de senere 30-40 år.

Så aftalen er nok den dårligste aftale, der nogen sinde er lavet fra Færøernes side. Vi afgiver 800 mio. kr. til Danmark og overtager et nedslidt anlæg, som vi så ikke har den nødvendige mulighed for at udbygge. Dertil mister vi muligheden for også at bruge den her investeringsfond til meget, meget vigtige opgaver, som ligger forude, ikke mindst på energiområdet.

Den her fond har investeret i og bekostet – kan man sige – lån til investering i den færøske elenergi. Der er mange planer på Færøerne om at gennemføre mere miljørigtige løsninger med vindmøller og bølgeenergi osv. Fonden er nu fuldstændig amputeret og kan ikke bekoste det. Ej heller kan den bekoste vigtige investeringer i tunneler og veje, så vi sidder altså tilbage med en af de dårligste løsninger nogen sinde på Færøerne.

Derfor foreslår mindretallet, at det her lovforslag forkastes, og at man i stedet vedtager det foreliggende beslutningsforslag, som er fremsat i dag, som simpelt hen siger: O.k., lufthavnen overgår til Færøerne, vi får ikke Danmark til at betale noget. Det har vi så indstillet os på. Men samtidig fastsætter vi, at hele den her fond, Investeringsfonden for Færøerne, selvfølgelig kommer under færøsk myndighed.

Med sådan en løsning ville det også være muligt for det færøske parlament, for den færøske offentlighed og for færøsk ekspertise at vælge sin egen løsning for en udbygning af vores vigtigste hovedport ud i verden de kommende år. I dag er det et fait accompli. Danske embedsmænd har sagt, at sådan skal den udbygges. Vi ved, at det kommer til at koste mere. Løsningen er ikke den optimale, og vi mister altså indirekte 800 mio. kr. til at foretage nødvendige investeringer.

Sammenfattende anbefaler jeg forslaget til forkastelse, og i stedet bør man vedtage det foreliggende beslutningsforslag, der vil være en anstændig og en værdig løsning for Danmark og Færøerne. Selv om man sidder over for en mindre forhandler, behøver man ikke at udnytte det til at lave slige løsninger, som kun kommer den ene part til gode.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak. Jeg skal gøre Folketinget opmærksom på, at justitsministeren fungerer som økonomi- og erhvervsminister under denne debat.

Anfinn Kallsberg (FF):

Dette forslag bygger jo på en aftale mellem færøske og danske myndigheder, en aftale mellem lagmanden og statsministeren. Udbygningen af vores lufthavn har været et stridsspørgsmål i mange, mange år. Så er man endelig nået til en løsning.

Der ligger et forslag til andenbehandling. Det samme forslag er behandlet i Lagtinget, og jeg kan oplyse for Folketinget, at dette forslag er

vedtaget ved tredjebehandlingen sidste tirsdag med 16 stemmer for, 4 blanke og ingen imod. Så der er et solidt flertal på Færøerne for at tilslutte sig dette forslag. Det vil jeg også anbefale her.

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Jeg skal bare konstatere, at det jo er rigtigt, som hr. Anfinn Kallsberg siger, at der i de her sager mellem Danmark og Færøerne er et uendeligt limbo af ansvarsforflygtigelse. På Færøerne siger man: Jamen det her er en sag, vi ikke kan gøre noget ved, for den er allerede vedtaget i Folketinget. Nu kommer man herved, og så siger man: Det her er en sag, vi ikke kan gøre noget ved, for den er vedtaget i Færøerne.

Der er ingen tvivl om – det spørgsmål vil jeg stille til hr. Anfinn Kallsberg – at både hr. Anfinn Kallsberg og hele det færøske Lagting selvfølgelig ville have en løsning, hvor vi også ville få fuld myndighed og rådighedsret over Investeringsfonden for Færøerne. Vil hr. Anfinn Kallsberg bekræfte det? Grunden til, man ikke har vedtaget det, er, at man siger, at det ikke kan lade sig gøre, fordi Folketinget ikke vil.

(Kort bemærkning).

Anfinn Kallsberg (FF):

Det med at overtage Investeringsfonden har man forsøgt. Det ved hr. Høgni Hoydal godt. Det var ikke muligt på det tidspunkt i hvert fald. Men der er ikke noget som helst til hinder for, at man fortsætter forhandlinger mellem Færøerne og Danmark om at overtage denne fond.

Hvis man nu sammenblender nedkapitaliseringen af Investeringsfonden og udbygningen af Vagár Lufthavn med overtagelse af Investeringsfonden, så er jeg bange for, at der ikke sker noget som helst med udbygningen af Vagár Lufthavn, og det, som er meget væsentligt for Færøerne nu, er at få denne udbygning lavet, for den har vi ventet alt, alt for længe på.

Derfor er jeg ikke uenig med hr. Høgni Hoydal i, at de forhandlinger om overtagelse af Investeringsfonden selvfølgelig også i fremtiden skal være en sag mellem Færøerne og Danmark, og jo hurtigere vi får løst det problem, desto bedre er det.

Kl. 10.15

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Tak for svaret. Jeg kan vel dermed også slutte, at hr. Anfinn Kallsberg så også støtter det fremsat-

te beslutningsforslag om, at hele fonden overgår til Færøerne samtidig.

Jeg er også enig med hr. Anfinn Kallsberg i, at denne manglende investering i lufthavnen har strakt sig over så mange år, at der nu er en vis desperation blandt færøske politikere. Men det, jeg siger, er, at det ikke behøver blive udnyttet af en forhandlingspart, så desperationen fører til, at man godtager en så dårlig løsning, som her ligger på bordet.

Jeg vil gerne knytte en bemærkning til det. Hvis Folketinget var kommet ind i sagen på et tidligere tidspunkt og havde hørt disse argumenter, så tror jeg ikke, at Folketinget ville have noget imod, at man selvfølgelig, når man overtager ansvaret for et anlæg, så også overtager den fond, som man selv har haft rådighedsret over i mange år. Så jeg forstår ikke, hvorfor man accepterer en så dårlig løsning. Det er mig en meget, meget stor gåde.

(Kort bemærkning).

Anfinn Kallsberg (FF):

Jeg synes i hvert fald, at det ville være mere fair, hvis man rejste spørgsmålet om overtagelse af Investeringsfonden som et særskilt forslag. For en sammenblanding med udbygningen af Vagár Lufthavn vil i hvert fald ikke fremme det, som alle på Færøerne er enige i, nemlig at det er hårdt tiltrængt at få foretaget de investeringer.

Når hr. Høgni Hoydal har ført frem, at man også med at vedtage dette forslag har bundet sig til en bestemt udbygning af Vagár Lufthavn, så er det jo sådan, at der er valgt et beløb på 365 mio. kr., som indgår i dette forslag. Men hvis der yderligere under udbygningen kommer ønsker af den karakter, som også repræsentanter for hr. Høgni Hoydals parti på Færøerne havde under debatten i Lagtinget, så er det færøske penge, som skal på bordet.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg kan forstå, at det, hr. Høgni Hoydal anbefalede også her i det danske Folketing, er, at vi skulle stemme imod dette lovforslag. Hr. Anfinn Kallsberg oplyste, at loven i det færøske Lagting blev vedtaget med et meget stort flertal; der var faktisk ikke en eneste, som stemte imod. Så er mit spørgsmål: Hvordan ville det efter hr. Anfinn Kallsbergs opfattelse blive opfattet på Færøerne, hvis Folketingets flertal stemte imod noget, som et kæmpeflertal i det færøske Lagting havde vedtaget?

(Kort bemærkning).

Anfinn Kallsberg (FF):

Det kunne ikke opfattes anderledes, end at man ikke lyttede til, hvad der ønskes fra færøsk side. Jeg mener, at dette forslag har det indhold, som alle på Færøerne mener er allervigtigst, nemlig udbygning af Vágar Lufthavn. Hvis den katastrofe skulle ske, at der var et flertal imod dette forslag i det danske Folketing, er jeg sikker på, at man så havde en politisk krise mellem Færøerne og Danmark.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Folketingets forretningsorden siger, så vidt jeg husker, at man ikke behøver at stille et egentligt spørgsmål. Derfor vil jeg bare takke for svaret og sige, at jeg synes, at det var meget oplysende for Folketingets medlemmer.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Jeg kan bekræfte hr. Helge Adam Møller i, at det er en kort bemærkning – og ikke nødvendigvis en kort bemærkning, der indeholder et spørgsmål.

Line Barfod (EL):

I Enhedslisten har vi det grundprincip, at vi normalt stemmer for forslag, som Grønland eller Færøerne ønsker at få vedtaget. I denne sag er der jo et flertal i det færøske Lagting, som har ønsket at få forslaget vedtaget, mens der har været et mindretal, hvilket hr. Høgni Hoydal også har givet udtryk for her, der ikke har ønsket at få denne lov vedtaget.

Vi har så også kigget på indholdet i lovforslaget – det er også væsentligt, når man tager stilling til, hvad man skal stemme – og vi mener faktisk ikke, det er rimeligt, at det siges, at pengene skal tages fra den færøske fond, som skulle gå til at skabe udvikling på Færøerne.

Vi mener, at den danske stat, når lufthavnen har været dansk ansvarsområde, også burde påtage sig at sikre, at det anlæg, man afleverede til Færøerne, var af en standard, man kunne forvente i dag; at man sørgede for at give de nødvendige midler til det. Nøjagtig ligesom vi i forhold til Grønland mener, at den danske stat, når vi på et tidspunkt overgiver fængselsvæsenet til Grønland, skal sørge for også at have sikret, at de grønlandske fængsler er på et rimeligt niveau.

Vi har valgt i denne sag hverken at stemme for eller imod det lovforslag, der ligger, fordi vi på den ene side normalt vil stemme for, når der er et ønske fra færøsk side om at få vedtaget et lovforslag, og på den anden side mener, at det er dybt problematisk med selve indholdet i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Jeg vil takke fru Line Barfod for den meget klare melding. Det er fuldstændig rigtigt forstået, at der på Færøerne ikke var nogen, der stemte imod forslaget, men det var af en eneste årsag: at det, vi har behandlet på Færøerne, ikke er et færøsk ønske eller færøsk forslag. Det er det her forslag, vi behandler i dag, og der har man sagt, at det ikke kunne lade sig gøre anderledes, og at hvis man ikke gør det, får man ikke overtaget lufthavnen.

Man har nemlig knyttet lufthavnen sammen med fonden, men der er ingen tvivl om – det tror jeg også hr. Anfinn Kallsberg kunne bekræfte lige før – at et enigt Lagting selvfølgelig ville have stemt for, at man samtidig overtog den her fond, som nu bliver amputeret og ikke kan bruges til andre vigtige investeringer.

Allegorien med fængselsvæsenet i Grønland er et fint eksempel. Hvis vi skulle sammenligne de her to ting, ville det svare til, at Grønland overtog fængselsvæsenet og samtidig sendte 500 mio. kr. til Danmark, som man havde opsparet til at bygge fængsler for. Det er det, det handler om.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det er væsentligt, at vi fortsætter denne debat også på det principielle niveau. Man kan sige, at vi i forhold til Grønland diskuterer i Selvstyrekommisionen, hvordan de fremtidige økonomiske forhold skal udvikle sig. Jeg tror, det er vigtigt, at vi også i forhold til Færøerne får diskuteret noget grundigere, hvordan vi forestiller os, at man fremtidig skal se en økonomisk udvikling, også så Færøerne på et tidspunkt kan blive selv bærende økonomisk.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 163: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Revision af regler om advokaters virksomhed).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 28/2 2007).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Vi skal i dag behandle en række forslag, der er fremsat af justitsministeren. Jeg siger vel ikke for meget her fra starten af debatten, når jeg for i hvert fald mit eget vedkommende vil sige, at det er lovforslag, der også indeholder meget teknik, og som mere hører hjemme til diskussion i udvalgsarbejdet eventuelt med grundig vejledning fra ministeriet.

Det gælder for det første lovforslag, vi skal behandle om advokater, som for flere af de næste, at der er gået et meget grundigt kommissionsarbejde forud. Der har været meget grundige forhandlinger med de berørte institutioner, og der har været meget grundige forhandlinger mellem regeringspartierne ordførere.

Det, der her skal fremhæves, er først og fremmest, for det siges for sjældent, at advokatstanden jo er en del – en meget væsentlig og nyttig del – af det danske retsvæsen. Det er jo en helt selvfølgelig sag, at danskere, der er sigtet for forbrydelser, og mennesker, der i øvrigt er involveret i retssystemet her i Danmark, kan få en advokat.

Det er helt afgørende, det er også helt afgørende, at der er tillid til den danske advokatstand. Det er da heller ikke på grund af manglende tillid, at dette lovforslag fremsættes, men

fordi der jo er lovkomplekser, der, som tiden går, af og til skal revideres, og der har jo også gennem årene været diskussioner om advokaternes status i det danske samfund. Det er jo så de overvejelser, der har ført til nedsættelse af en kommission og senere til fremlæggelse af forskellige modeller for, hvordan et lovforslag kan se ud.

Kl. 10.25

Det helt principielt nye er, at Advokatsamfundet nu ændres, så det ikke mere bare er en forening; det er en institution, som vi nu regulerer helt klart i retsplejeloven, og som altså varetager mange samfundsmæssige og almennyttige opgaver, som jeg netop har nævnt det.

Det ligger vel i tiden, selv om det ikke er noget, jeg personligt er forkæmper for, det er i hvert fald noget, der ligger i den liberale ideologi, at vi er imod monopoler, og derfor er det også naturligt her ved revisionen, at vi ophæver eneretten for advokater til at møde som procesfuldmægtige i civile byretssager. Det er jo sådan, at vi i de sidste år har indført forskellige forenkledede processer for inkasso- og småsager, og på den måde er det altså også lettere nu at udskille, at mindre sager kan varetages af andre.

Det er så meget vigtigt at understrege den, skal vi sige, myndighed, som Advokatnævnet nu får. Vi har lagt meget vægt på – jeg tror også, justitsministeren her er enig med os i Venstre – at det netop ikke blev justitsministeren, der nu skulle til at udøve justits, men altså Advokatnævnet, som får en meget bred sammensætning, der nu udøver justitsen over for advokaterne.

Vi har lagt meget vægt på, at det nævn nu også nyder meget stor tillid, så vi ikke skal have noget snak igen om kollegaer, der holder hånden over hinanden osv. Derfor er det altså vigtigt at konstatere her ved førstebehandlingen, dels at Advokatnævnet har et formandskab, der består af dommere, dels at der altså er en række repræsentanter fra offentligheden, som har interesser fra erhvervslivet, forbrugerinteresser osv. Det er en meget vigtig nydannelse.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg personligt er meget tilfreds med, at vi er landet på den model her, for der har jo undervejs været forskellige diskussioner også på grund af en EU-dom, der ikke havde direkte betydning for forslaget, men som indirekte psykologisk har indvirket, fordi den har været en del af den offentlige debat.

Venstre kan støtte forslaget, og det skal ikke være nogen hemmelighed, at det er med stor tilfredshed, at jeg personligt nu er ordfører for det-